

A több mint 150 ezer hívő már a kora reggeli óráktól folyamatosan érkezett a Szent Péter térre és környékére, hogy részt vegyen Ferenc pápa első nyilvános vasárnap déli Úrangyala-imádságán, és meghallgassa tanítását. A Szentatya olaszul szólt a hívekhez.

„Kedves Testvérek! Jó napot kívánok! A szerdai első találkozás után most ismét köszönhetlek mindnyájatokat. Örülök, hogy vasárnap van, az Úr napja! Ez szép és fontos nekünk, keresztényeknek: vasárnap találkozunk, köszöntjük egymást, beszélgetünk, mint most itt, a téren. Ez a tér a médiának köszönhetően a világ méreteit ölti magára.

Nagyböjt ötödik vasárnapján az evangélium a házasságtörő asszony epizódját beszéli el, akit Jézus megment a halálos ítélettől. Meglepő Jézus magatartása: nem érezzük szavában a megvetést, az ítélezést, csak a szeretet, az irgalom szavait halljuk, amelyek a megtérésre szólítanak.

„Én sem ítélek el. Menj, de többé ne vétkezzél!” Kedves Testvérek, Isten arca egy irgalmas Atyáé, aki mindig türelmes. Gondoltatok-e már Isten türelmére, amellyel mindannyiunk iránt van? Ez az ő irgalmassága. Mindig türelmes: türelmes velünk, megért minket, vár ránk, és soha nem fárad bele, hogy megbocsásson, ha képesek vagyunk arra, hogy visszatérjünk hozzá bűnbánó szívvel. „Nagy az Úr irgalma”.

A pápa ezután így folytatta: „Ezekben a napokban egy bíboros, Kasper bíboros könyvét olvashattam el. Nagyon jó teológus, az irgalmasságról írt. Nagyon jót tett nekem az a könyv. Most azt gondoljátok, hogy a bíborosaimnak reklámot csinállok? Nem így van! Nagyon, nagyon jót tett nekem ez a könyv. Kasper bíboros azt írta, hogy ez a szó: irgalmasság, mindent megváltoztat. A legjobb, amit hallhatunk: megváltoztatja a világot. Egy kis irgalmasság kevésbé hideggé és igazságosabbá teszi a világot. Szükség van rá, hogy jól megértsük Istennek ezt az irgalmasságát, ezt az irgalmas atyát, akinek olyan nagy a türelme. Emlékezzünk Izajás prófétára, aki azt állítja, hogy ha bűneink skarlátvörösek lennének is, Isten szeretete hófehérré változtatná azokat.

Ferenc pápa ezután felidézett egy személyes emléket: „Nem sokkal azután, hogy kineveztek püspökké, 1992-ben Buenos Airesbe érkezett a Fatimai Szűzanya, és ünnepélyes szentmisét mutattunk be a betegek számára. Én gyóntattam azon a szentmisén. A szertartás vége felé felálltam, mert ki kellett szolgáltatnom a bérmálás szentségét. Egy nagyon egyszerű, idős asszony odajött hozzám, már 80 év felett volt. Ránéztem és így szóltam: „Nagymama – mert nálunk így hívják az idős asszonyokat – meg akar gyónni?” És ő igennel válaszolt. „De hátha nem vétkezett” – mondtam. „Mindnyájan vétkeztünk” – felelte az idős asszony. „De talán az Úr nem bocsátja meg bűneinket” – tettem hozzá. Nagy biztonsággal így válaszolt: „Az Úr mindent megbocsát”. Honnan tudja? – kérdeztem tőle – folytatta a Szentatya. Az idős asszony válasza így hangzott: „Ha az Úr nem bocsátana meg mindent, a világ nem létezne”.

Kedvem támadt megkérdezni tőle: „Mondja, hölgyem, Ön a (Pápai) Gergely Egyetemen tanult? Mert ez az a bölcsesség, amit a Szentlélek ad: a belső bölcsesség az isteni irgalmasságról. Ne feledjük el: Isten soha nem fárad bele, hogy megbocsásson, soha! Hát akkor hol van a probléma? – kérdezte az idős asszony. „Az a probléma, hogy mi fáradunk el, hogy bocsánatot kérjünk.

Soha ne fáradjunk el! Isten a szerető Atya, aki mindig megbocsát, akinek irgalmas a szíve mindnyájunk irányában. Mi is tanuljunk meg irgalmasak lenni mindenkivel. Fohászkodjunk a Szűzanya közbenjárásáért, aki karjai között tartotta az emberré lett isteni Irgalmasságot.

Az Úrangyala elimádkozása után a pápa rövid köszöntést intézett minden zarándokhoz: „Köszönöm fogadtatásokat és imáitokat. Kérem, hogy imádkozzatok értem. Ismét átölelem a római híveket és mindenkit, akik Olaszország és a világ különböző részeiből jöttök, valamint mindazokat, akik a kommunikációs eszközök révén csatlakoztak hozzánk.

Olaszország védőszentje, Assisi Szent Ferenc nevét választottam, és ez megerősíti spirituális kapcsolatomat a földdel, ahonnan, mint tudjátok, családom származik. Jézus azonban arra hívott meg bennünket, hogy egy új család tagjai legyünk, egyházáé, Isten családjáé, és haladjunk együtt az evangélium útján.

Az Úr áldjon meg benneteket, a Szűzanya őrködjön felettetek, és ne feledjétek: az Úr soha nem fárad el abban, hogy megbocsásson! Mi vagyunk azok, akik elfáradunk, hogy bocsánatot kérjünk. Jó vasárnapot és jó ebédet kívánok! – ezek voltak a Szentatya utolsó szavai,

amelyeket vasárnap délben, az Úrangyala elimádkozásakor a Szent Péter téren és környékén összegyűlt hatalmas tömeghez intézett.

forrás: Vatikáni Rádió/ Magyar Kurír